

[Ebba Strange]

men dette lovforslag skelner jo ikke mellem små erhvervsdrivende og selvstændige i det hele taget, og vi mener ikke, at det, der er brug for i dansk politik i øjeblikket, er ekstra tilskud til de selvstændige.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg må ligesom de foregående ordførere tage afstand fra de to forslag, der ligger her.

Med hensyn til fremskridtspartiets forslag ved vi, at en nedsættelse af arbejdsgiverperioden vil koste 1 mia kr. om året, det har vi jo tidligere fået oplyst. Der er ikke nogen garanti for, at det vil skaffe nævneværdigt flere arbejdspladser. Der er altså tale om et direkte arbejdsgivertilskud.

Med hensyn til kritikken af karensdagene er jeg enig i såvel ministerens som fru Ebba Stranges kritik, og jeg skal ikke gentage det, de lige har sagt her.

Pointen i det andet forslag er selvfølgelig, at man fremsætter dette forslag vel vidende, at venstre under forhandlingerne om augustforlig II var medforlagsstiller til et forslag om en nedsættelse af arbejdsgiverperioden til 1 uge. Dengang lykkedes det de borgerlige at presse socialdemokratiet til at nedsætte arbejdsgiverperioden midlertidigt til 3 uger – det, som ministeren omtalte som refusionsordningen. Nu forsøger man altså at presse citronen yderligere ved, at ordningen skal gøres permanent.

Det bekymrer mig lidt, at ministeren efter min opfattelse udtalte sig noget tvetydigt, idet ministeren sagde, at da refusionsordningen blev vedtaget, var den midlertidig. Det fremhævede ministeren også i dag, men desværre lod ministeren en dør stå på klem, idet han udtalte, at når perioden udløber for refusionsordningen, så skal spørgsmålet om dens forlængelse tages op igen. Vil det sige, at socialdemokratiet under indflydelse af regeringssamarbejdet med venstre igen vil give køb her? Ikke som pression under de nuværende overenskomstforhandlinger, men måske til de næste igen? Vil det sige, at det, man først afviste i forbindelse med forhandlingerne om augustforlig II og siden bøjede sig delvis for, eventuelt kunne tænkes at blive gjort permanent? Jeg er ked af, at ministeren ikke helt konsekvent fastslog, at denne ordning er midlertidig, med en tyk streg under, og at den kun kan være midlertidig og

ikke på noget tidspunkt kan diskuteres som en permanent ordning.

Jeg vil under udvalgsbehandlingen spørge ministeren, hvor mange arbejdspladser den nuværende ordning har medført, og hvad det har kostet pr. arbejdsplads, specielt i sammenligning med, hvad en arbejdsplads inden for det offentlige koster. Det vil vi vende tilbage til. Jeg må sige nu, at vi vil afvise disse forslag.

Grethe Philip (RV):

Det interessante ved fremskridtspartiets forslag er, at fremskridtspartiet, så vidt jeg erindrer, nu for første gang virkelig kommer ud af busken med hensyn til, hvad det egentlig er, de vil med hensyn til sygedagpengene. Jeg husker meget tydeligt, at vi ved tidligere finanslovdebatter har været inde på det – jeg har selv haft det med i min ordførertale. Vi var klar over, der ville blive fremsat forslag om, at den periode, arbejdsgiverne skulle bære, skulle stærkt forkortes, men at man lå og rumlede med, at der samtidig skulle indføres nogle karensdage, uden at det egentlig rigtig kom frem i forslagene. Nu ved vi altså helt præcist, hvad det drejer sig om: man ønsker at genindføre karensdage og foreslår, der skal være 2 karensdage, samtidig med at man opretholder sine tidligere forslag om en meget betydelig nedsættelse af den periode, arbejdsgiverne skal bære.

Om karensdagene synes jeg det vil være rimeligt her at sige, at da man i sin tid slettede dem, havde vi i mit parti og også jeg personlig visse betænkeligheder; vi var betænkelige ved, om det ville føre til en meget stærk stigning i sygeligheden.

Men nu er der gået nogle år, siden loven blev indført, og så vidt jeg kan se, er der lykkeligvis ikke sket en sådan meget stor stigning i sygeligheden. Jeg er ikke i tvivl om, at grunden er, at man har fået et fornuftigt samarbejde om disse ting imellem repræsentanter for arbejdere og repræsentanter for arbejdsgiversiden. Man har simpelt hen ude på virksomhederne været enige om, at dette skulle forløbe på en fornuftig måde, så at det blev til gavn for dem, der virkelig var syge, og det ikke blev misbrugt.

Men jeg synes også, det må siges, at et væsentligt led i, at det er gået så godt, er, at arbejdsgiverne bærer de første uger. Vi er